

Recensie: Baby Driver***

Kinepolis Antwerpen
woensdag 2 augustus 2017

foto © Sony Pictures

Recensie:

De Britse regisseur Edgar Wright verwijst in zijn jongste prent 'Baby driver' naar videoclips. Niet verwonderlijk vermits het idee van deze langspeelfilm ontstond uit de clip van 'Blue song' van Mint Royale. Bij de begincredits zien we Ansel Elgort als Baby na een overval zijn gewone zelf wezen, door koffie te gaan halen om de hoek. Onder andere in een boom zien we dan een deel van de lyrics gekerfd. Deze actiefilm, met focus op achtervolgingscènes in auto's wanneer gangsters moeten vluchten, trekt zeer overtuigend de muzikale kaart. Met als resultaat een zeer onderhoudende film.

Baby staat in het krijt bij Doc (gespeeld door Kevin Spacey). Hij moet dan ook als chauffeur opdraven om verschillende gangsters veilig en snel uit de handen van de politie te houden na een bankoverval (buit: meer dan 200.000 dollar), een overval op een geldtransport of het postkantoor. Wanneer Baby quitte staat met zijn opdrachtgever denkt ie dat hij het misdaadleven achter zich kan laten, en iets kan opbouwen met Debora (neergezet door een verrukkelijke Lily James) die in een baanrestaurant als dienstster werkt. James mag onder andere verwijzen naar '9 to 5', die hit van Dolly Parton als ze over haar shift vertelt in Baby Driver.

Baby blijkt erg straf te zijn in zijn werk, kan liplezen, en heeft nood aan muziek om op het ritme ervan de politie te snel af te zijn. Maar wanneer er gevoelens in het spel geraken, is dat zelden goed in een criminele omgeving die zich steeds vijandiger opstelt ten opzichte van de chauffeur. Baby kan dus een kruis maken over zijn plannen om een braaf leven te leiden. Hij wordt onder druk gezet door Doc om verder te gaan met zijn activiteiten en biedt hem meer geld aan per klus.

Na een auto ongeval dat Baby overleefde, maar zijn ouders niet, lijdt ie net als Barbra Streisand aan tinnitus. Daarom moet ie altijd muziek beluisteren via zijn iPod zodat ie niet naar de constante pieptoon in zijn oren moet luisteren. Zijn moeder (gespeeld door Sky Ferreira) bleek zangeres te zijn en zelf is ie ook met muziek bezig. Zo maakt hij mixtapes (op Maxell audio cassettes nog wel) op basis van de dictafonopnames die hij in het crimineel milieu maakt. Hij behoudt de meest catchy quotes en gaat daar creatief mee aan de slag. Dat levert onder andere een verwijzing naar 'Was he slow' van Kid Koala op.

Baby Driver verwijst niet zelden naar tekenfilms zoals in de quote 'He's a looney. Just like his tunes.' van een van de gangsters en 'Don't feed me any more lines from 'Monsters, Inc.' It pisses me off!' dat Doc tegen Baby zegt wanneer die hem met 'You and I are a team.' zijn loyaliteit uit.

Naast nostalgie naar de audio cassettes, passeren ook oude iPods (voor elk humeur heeft Baby er eentje) en vinyl de revue in Baby Driver. Debora vertelt Baby dat er niet zo gek veel nummers over haar geschreven zijn. 'Debora' van T. Rex alsook van Kid Koala en Debra van Beck passeren in de prent hoewel in dat laatste nummer de Debora niet het hoofdpersonage is van het nummer. Het gaat over de zus.

Baby's favoriete song blijkt Queens 'Brighton Rock'. Uiteraard kan Paul Simons 'Baby driver' niet ontbreken in de soundtrack van de film. 'Easy' van The Commodores horen we ook Sky Ferreira zingen. 'Never, Never Gonna Give You Up' van Barry White komt verder onder andere nog langs, net als 'Radar love' van Golden Earring en 'Tequila' door The Button Down Brass en Ray Davies. Op dat nummer dat naar een drankje verwijst, zien we ook een misdaadscene.

'B-A-B-Y' van Carla Thomas verwijst naar het hoofdpersonage waar wel erg veel nummers over geschreven zijn. Wanneer Debora op het einde beseft dat de echte naam van Baby Miles is, zegt ze: 'I can think of a lot of great Miles songs. But we still have to get through all those Baby songs first.' Daar hebben wij ons zelf nooit aan durven wagen ...

< Bert Hertogs >